

Sygn. akt V CZ 92/10

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSA Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w likwidacji w S.

przeciwko Gminie S.

z udziałem interwenienta ubocznego "C.S. " Spółki z o.o. w likwidacji w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 stycznia 2011 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 sierpnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną „C S. ” sp. z o.o. w likwidacji w S. od postanowienia tego Sądu z dnia 30 kwietnia 2011 r., sygn. akt I ACz 292/10, którym odrzucono zażalenie skarżącej na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 stycznia 2010 r. w części zaskarżającej odrzucenie interwencji ubocznej i oddalono zażalenie w części zaskarżającej odrzucenie zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 9 września 2009 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie. W ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie to nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, gdyż nie stanowi „postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania” w rozumieniu art. 398¹ § 1 k.p.c. W jego ramach nie dokonano bowiem oceny podstaw umorzenia postępowania, lecz jedynie zasadności odrzucenia zażalenia na postanowienie w tym przedmiocie, oraz zasadności odrzucenia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu interwencji ubocznej.

W zażaleniu z dnia 8 września 2010 r. „C.S. ” sp. z o.o. w likwidacji w S. wniosła o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu naruszenie art. 398¹ k.p.c. przez bezpodstawne przyjęcie, że postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 kwietnia 2011 r. nie podlegało zaskarżeniu skargą kasacyjną

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Pojęcie „postanowień w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania” użyte w art. 398¹ § 1 k.p.c. odnosi się do postanowień, w których sąd dokonuje oceny procesowych przesłanek odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania zawartych w przepisach stanowiących podstawę takiego rozstrzygnięcia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., III CSK 48/06, OSNC 2007, nr 1, poz. 12). Do postanowień „w przedmiocie umorzenia postępowania” zalicza się tym samym m.in. postanowienie sądu pierwszej instancji umarzające postępowanie lub wydane w drugiej instancji

postanowienie oddalające zażalenie na takie rozstrzygnięcie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2005 r., III PZ 11/05, OSNP 2006, nr 11-12, poz. 186), albo postanowienie sądu drugiej instancji umarzające postępowanie w sprawie. Sformułowanie „w przedmiocie umorzenia postępowania” nie obejmuje natomiast tej fazy postępowania, w której sąd rozstrzyga o dopuszczalności zażalenia na postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania, bowiem wówczas przedmiotem rozpoznania nie są przesłanki procesowe umorzenia postępowania, a przesłanki dopuszczalności zażalenia.

W postanowieniu z dnia 30 kwietnia 2010 r. Sąd Apelacyjny orzekł o poprawności postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 13 stycznia 2010 r. o odrzuceniu zażalenia na odrzucenie interwencji ubocznej oraz o odrzuceniu zażalenia na postanowienie umarzające postępowanie. Należy zauważyć, że podstawą postanowienia Sądu Okręgowego było stwierdzenie niedopuszczalności zgłoszenia przez „C.S. ” sp. z o.o. w likwidacji w S. interwencji ubocznej. W konsekwencji, postanowienie o odrzuceniu zażalenia wynikało z wniesienia go przez podmiot nieuprawniony i nie miało związku z treścią postanowienia o umorzeniu postępowania. Z uwagi na to, również postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 kwietnia 2010 r., na które wniesiona została skarga kasacyjna, nie jest związane z badaniem prawidłowości przesłanek umorzenia postępowania, lecz badaniem przesłanek dopuszczalności zażalenia. Tak więc zarówno postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania, jak i postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie odrzucające interwencję uboczną, nie jest postanowieniem „ w przedmiocie umorzenia postępowania” w rozumieniu art. 398¹ § 1 k.p.c. i skarga kasacyjna od takich postanowień nie przysługuje.

Należy też zauważyć, że powołane przez skarżącego postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2009 r., II UK 81/09 (niepubl.) nie ma związku z rozpoznawaną sprawą, dotyczy bowiem rozstrzygnięcia o charakterze merytorycznym - postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu odwołania od decyzji organu rentowego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak na wstępie.